

૭૫૨૬

૧૪-૩

સોને લોએકા જગડા

તથા

સારી સીખામણનાં કીવત.

છપાવી પ્રસીધ કરનાર

હાલ પ્રધાન ટોપણ

રેવાની કચ્છ ગઢ શીશાનાં.

આર્ય સોપડી કાયદા પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી છે.

મુંબઈ

ધી રાઈઝીંગ સ્ટાર પ્રીટીંગ પ્રેસ.

૧૮૮૫—૧૯૪૧.

કીમત એક આનો

૭૫૬૬

શોને લોચિકા જગડા

દાહા

ચરચા શોને લોચિકા અતીશુંદર સુખદાએ નાકા
જિકા દોવનકા શો ખરનત હે કવીરાએ.

શોનાં પુતી કહે લોચા ચાકર મેરા.

હંમ સુ પરીવાર કુટુંબ લગા ગનેરા.

શંમજત હંમ દાંન પુત બેદ ભગતમે,

હંમહી સંત માંત માંત કરે જગતમે.

રાજ અરસાહા ચાહા કરે હંમારી,

ધરે જ્ઞેન ઠાર દીપ સુંધર ખારી.

દુનીઆ શખ ચાહા કરે હંમારી જેતી,

તો તેરી સુત અરે લોચા તાકત કેતી.

જવાબ લોચિકા

લોચા અપંની ખાત કહે સુનખે શોનાં,

તોએ દખ મોએ ફીરત આવત ખુનાં.

તોએ પેર નારી પાંઉ ધરે શેજપે,
 માએ બાંધ સુરવીર ચડે બેતપે.
 તોફ હંમને છોડાએ બેત કલીને,
 અપનાં કર છોડ છીન આર કુદીને.
 સોબા ઉમરાવ બાંધ લીને ગેરી,
 તો સોના તુ કેઆ ચારે શંમતા મેરી.

જવાબ શોનેકા

સોનાં અપની બાત ફીર લોએશે કએ,
 કાંકે સીર પેચ હસ્ત કંઠમે રહે.
 હંમંઈ દેખ વિસાણુ કંઠમાલ લસ્તહે,
 છાજ છાજ કંમલા કે હીએ બસ્તહે.
 બુદ્રા ગોપાલ હાથ લસ્ત શોહાહી,
 કદલ ગોપાલ કાંન જલકત જાહી.
 ઉમરા સિર પેચ ઇદ્ર મુકટ ધરેહે,
 નરકી કેઆ બાત દેવ દનુજ તરેહે.
 તપસી તપ કરે સીધ સાધક ભારી,

તિઉ પુની શદા આશ કરે હંમારી.
 હંમસુ પરલોક લોક સુધરે ઘોઉ,
 તો સોનકે સંમાંન લોહ કીઉ કર હોઉ.

જવાબ લોચેકા

લોચા અપની ખાતકે શુનમે શોનાં કે તો,
 એભઈ ગરૂર.

તાતે ફીર ખાત કચે ચોછી ખુરી,
 મેરો ઘેખ વિરાગુ હાથ ચક્ર ધરેહે.
 તાતે ફીર દેવ દનુજ ખશ કરેહે.
 શંકર ત્રિસુલ ઇદ્ર વજ હમારા,
 નર પતીકર ખાણું ફરશરાંમ કુહારા.
 તાતે પુની છાર જતર લંકા લઅઇ,
 રાવણ તે છીનલે ભભીશાણુ દઅઇ.
 કોપે દો વીર તેગ ખાંધી હંમારી,
 શોઉ ઉડ જત હું માચા ધારી.
 હંમહી શુરલોક સુરવીર પઠાચે,

વિક્રમ ઓર વેણુ કરણ દ્રોણ સોઆએ
હંમારી અગમ સુનો તાકત એતી,
તો લોએકે શંભાન સોન કીઉ કર હેતી.

જવાબ શોનેકા

સોના અપની ખાત કહે સુનએ લોઆ કે તેરી
કીમથ થોડી,

આધીકી તીન સુધ આવત તોરી.
ખુરપા ખુરપી કોદાર નિરટ કાંમકે,
અંકશ ગજ છુરી ખાણ હૈ લગાંમ કે.
જંબક તલવાર તુપક તીર ખંનાવે,
મારે ખંન છવ મૂગ ઘાત લગાવે.
પાલે હંમ શખંઈકુ પંન હમારા,
લોઆ તુ કઠોર જોર જંમ તે ભાહારા.

જવાબ લોએકા

લોઆ અપની ખાત કુએ સુનએ સોનાંકે ચાર

હિપાપી,

દુનીઆ કે બીચ ફિરેઆ બન્યો પ્રતાપી.
 હંમઘ શું ખેતબીજ વાવે કંસાંતાં,
 ઉપજે જવ અન ધન હોવે નિધાંતાં.
 ઉપજે જવ અન હોએ સમેંહા ધારી,
 અન ખાત તવ સોહાત નથ આર વારી.
 તમકુ હંમ કોક ઠાક ગાટ લગાવે,
 ગેના શિંગાર આર હાર બનાવે
 હમેરા જે ઝીલમ કોઈ પેરે અંગપે.
 મારત બંન વીર ગાવ જરત જંગમે,
 શાંનમુખ સીગ્રાંમ હાર છત હંમારી.
 જાંકુ તાહંમ દેત કૂસળ મુરારી,
 એતે શંમવાદ કે બરસો ખીતે.
 માંને નાં કોઈ હઠી હારી છતે,
 ગરૂડ ચહી કૂબળા આએ કીઆ નિવેડા
 સોના અરૂ લોઆ ઘોએ અંગ હમેરા.

માહા વીર ધીર મુની તપસી કોહ,
જાંકે ગર દેખ લોચ શોનાં ઘોહ.

કિવત.

બુધ બીન કરે વૃષાર દ્રષ્ટ બીન બાંણ ચલાવે.
સુરબીન ગાવે ગીત તાંન બીન બાજ બજાવે.
ગુણ બીન ચલે પરદેશ અકલ બીન ચતુર કાહાવે
દેખ દુલે કીનાર ગલીમે તુરી દિપાવે.
આણ ઈછા ઈછા કરે આણદીકી કરે ખાત.
બેતાલ કહે સુણ કરો, એ મુરખકી જાત.

કિવત

પુત કપુત કલછન નાર.
લહટ પાટોસી લજ્જમાણુ શાહો
મરોહીત લંપટ લોભીઆ મીત્ર
અદેખણો ભાઈ અતીત ધુતારો,
શાએલ શોમ ને ચાકર ચોર
પીસોન કઠોર ધીવાન ઠગારો,

ચી ગંગ કહે સુન શાહા અકબર
ખારકુ બાંધ સમુદ્રમે ઢારો

કિયત

જટ કાહા જાને મટકો ભેદ
કુભાર કાહા જાને ભેદ જગાકો
મુરખ કાહા જાને ચંચલ નારક
ભીલ કાહા જાને પાપ લગાકો
મીતકી નીત અનીત કાહા જાને
બેશ કાહા જાને ખેત શગાકો
કવી ગંગ કહે સુન શાહા અકબર
ગધ કાહા જાને નીર ગંગાકો

છંદ

કાઆ હુકો કાંમ જાત ગાંઠ હુકો દાંમ જાત
હેતુ તે વેહેમ જાત રૂપ જાત અંગકો
ઉતંમ શખ કરંમ જાત કુલકે શખ ધરંમ જાત

ગુણીજન કી સરંમ જાત મધનકે ઉમ
 ઇશવરશે પ્રીત જાત રંગ રૂપ રીત જાત
 અગઠંધ પરતીત જાત અપંની મતી લ
 કેહેત હે મનોરદાશ છોડે વિશેકી આશ
 એતે શબ્દ લંછન જાત પરનારીકે સંગતે.

